

## ДОСЛІДЖЕННЯ ПИТАНЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПЛАНУВАННЯ РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ НА ДИСЕРТАЦІЙНОМУ ТА МОНОГРАФІЧНОМУ РІВНЯХ

**ТАТАРИН Назарій Миколайович** - кандидат юридичних наук, заступник начальника відділу комплектування апарату управління комплектування Департаменту персоналу Міністерства внутрішніх справ

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0002-3888-2104>

УДК 343.985

DOI 10.32782/LAW.UA.2022.4.33

У статті підкреслено, що дослідження питань організації та планування розслідування кримінальних правопорушень буде неповним без аналізу стану його наукової розробленості на дисертаційному та монографічному рівнях. Наголошено, що наукове дослідження питань організації та планування розслідування кримінальних правопорушень повинно бути впорядкованим і всебічним, що, своєю чергою, дає можливість конкретизувати його предмет і коло питань, які слід обов'язково вивчити та висвітлити. Зазначено, що всебічність наукового дослідження питань організації та планування розслідування кримінальних правопорушень і можливість формування обґрунтованих висновків, що містять наукову новизну, забезпечується за допомогою аналізу великої кількості наукових напрацювань з цієї та суміжних галузей знань. З'ясовано, що чимала важлива й корисна для наукових пошуків інформація з певної проблематики, зокрема організації та планування розслідування кримінальних правопорушень, міститься в дисертаціях і монографіях. Зазначено, що в працях дисертаційного та монографічного рівнів вирішення поставленої проблеми та формулювання висновків відбувається за допомогою висвітлення великої кількості теоретичних положень. При цьому обсяг таких досліджень також є великим. У результаті чого практичним працівникам дещо складно швидко виокремити важливу й корисну для себе інформацію. Констатовано, що дисертаційні та монографічні наукові праці досить часто залишаються поза увагою працівників

правоохоронних органів, зокрема органів досудового розслідування, а сформовані в них цікаві та корисні положення та рекомендації не знаходять свого активного впровадження в практичну діяльність указаних суб'єктів. Зазначено, що наведене жодним чином не применшує їх наукову та практичну цінність, а тільки вказує на недосконалість механізму адаптації наукових розробок до потреб практики в окремій сфері суспільних відносин.

Ключові слова: наукове дослідження, наукова розробленість, напрям дослідження, наукові напрацювання, дисертація, монографія, теоретичне підґрунтя, організація розслідування, планування розслідування.

### Постановка проблеми

Дослідження питань організації та планування розслідування кримінальних правопорушень буде неповним без аналізу стану його наукової розробленості на дисертаційному та монографічному рівнях, оскільки «вагому частку серед наукових доробок займають саме дисертаційні та монографічні дослідження» [1, с. 215–216]. Це пояснюється тим, що в працях дисертаційного та монографічного рівня вирішення поставленої проблеми та формулювання висновків відбувається за допомогою висвітлення великої кількості теоретичних положень. При цьому обсяг таких досліджень також є великим. У результаті чого практичним працівникам дещо складно швидко виокремити важливу й корисну для себе інформацію. Тому такі наукові праці досить часто залишаються

поза увагою працівників правоохоронних органів, зокрема органів досудового розслідування, а сформовані в них цікаві та корисні положення та рекомендації не знаходять свого активного впровадження в практичну діяльність указаних суб'єктів. Проте наведене жодним чином не применшує їх наукову та практичну цінність, а тільки вказує на недосконалість механізму адаптації наукових розробок до потреб практики в окремій сфері суспільних відносин.

У зв'язку з чим убачається актуальним з'ясування стану дослідження питань організації та планування розслідування кримінальних правопорушень на дисертаційному та монографічному рівнях.

#### **Аналіз останніх досліджень**

Щодо наукової розробленості питання організації та планування розслідування кримінальних правопорушень на дисертаційному та монографічному рівнях, зазначимо, що вони були досліджені вченими, які займалися розробкою як проблематики з удосконалення діяльності органів досудового розслідування, у тому числі з розслідування кримінальних проступків і злочинів, а також вивчали особливості організації та планування на кожному з етапів розслідування кримінальних правопорушень узагалі й окремих їх різновидів і під час проведення окремих процесуальних дій. Зокрема, мова йде про напрацювання таких учених як: О.В. Александренко, А.А. Барцицька, Л.Я. Гордін, Ю.О. Гресь, А.В. Даниляк, В.Г. Дрозд, К.С. Избаш, Н.С. Карпов, О.Ф. Кобзар, О.В. Ковальова, О.В. Олішевським, В.В. Павловський, В.М. Плетенець, М.Ю. Романов, А.В. Сорочан, О.Ю. Татаров, В.В. Тіщенко, Г.А. Хань, О.О. Хань, Н.О. Холоденко, М.С. Цуцкірідзе, І.М. Шопіна й інших. Але, незважаючи на значний науковий доробок в окресленій галузі, багато питань не знайшли свого остаточного й однозначного вирішення.

Тому **метою** представленої статті є з'ясування стану дослідження питань організації та планування розслідування кримінальних правопорушень на дисертаційному та монографічному рівнях.

#### **Виклад основного матеріалу**

І.М. Шопіна, розкриваючи правові та організаційні засади підвищення ефективності професійної діяльності слідчих органів внутрішніх справ України, вказує, що «основними організаційними особливостями професійної діяльності слідчих ОВС є наступні: а) провідною формою організації діяльності у слідчих підрозділах є сумісно-індивідуальна; б) робота у слідчих підрозділах характеризується низькою функціональною диференціацією та тотожністю функцій членів колективу; в) слідчі несуть індивідуальну відповідальність за характер внеску в кінцеві результати роботи підрозділу; г) структура групової мети в слідчих підрозділах – сума індивідуальних незалежних цілей; г) основні форми взаємодії слідчих здійснюються через сферу міжособистісних відносин (офіційних та неофіційних); д) чинниками, які визначають рівень взаємодії у слідчих підрозділах, є особистісні якості слідчих та особливості управлінського впливу» [2, с. 11].

К.С. Избаш у монографії «Теоретичні, організаційні та правові питання роботи з персоналом органів досудового слідства МВС України» зазначає, що організаційні функції в роботі органів досудового розслідування Національної поліції України включають у себе «планування потреб і джерел комплектування персоналу, форми та методи комплектування персоналом, адаптацію персоналу, професійний розвиток і навчання слідчих» [3, с. 133–135].

В.Г. Дрозд, здійснюючи комплексне вивчення теоретичних, законодавчих і прикладних питань правового регулювання досудового розслідування, висвітлює організаційні аспекти вказаної стадії кримінального провадження через призму діяльності із забезпечення прав, свобод і законних інтересів особи на стадії досудового розслідування, а саме – процесуальну діяльність слідчого, прокурорський нагляд, судовий контроль, застосування міжнародних правових стандартів [4, с. 212–293]. В.В. Павловський у дисертації, присвяченій проблематиці загальних положень досудового розслідування, висвітлює історію розвитку

нормативної регламентації загальних положень досудового розслідування, виокремлює таку класифікаційну групу загальних положень досудового розслідування як організаційно-правові. Крім того, враховуючи загальні завдання досудового розслідування, вчений до таких положень пропонує включати й положення, які стосуються процесуальних форм взаємодії слідчого з оперативними підрозділами, проведення досудового розслідування групою слідчих, тощо [5, с. 8–9, 16].

О.Ю. Татаров на монографічному рівні досліджує організаційні засади досудового провадження як складової кримінального процесу України [6]. М.С. Цуцкірідзе, розкриваючи теоретичні, правові та праксеологічні засади кримінальної процесуальної діяльності слідчого, як невід'ємний елемент організації досудового розслідування розглядає засоби пізнавальної діяльності слідчого, взаємодію слідчого з іншими суб'єктами сторони обвинувачення у пізнанні обставин кримінального провадження [7, с. 249–304].

Серед монографічних досліджень, які становлять теоретичну основу для формування концептуальних засад організації та планування кримінальних правопорушень, також слід назвати колективну працю «Організаційно-правові засади діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України», в якій висвітлюються теоретичні засади, правове регулювання та правові засади забезпечення діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України, а також надається характеристика контролю та нагляду за діяльністю названих суб'єктів. Зокрема, особлива увага приділена міжнародному та зарубіжному досвіду правового регулювання діяльності слідчих підрозділів, визначенню механізму взаємодії слідчих з іншими органами та підрозділами Національної поліції [8].

О.В. Ковальова, вивчаючи теоретико-прикладний аспект інформаційної парадигми досудового розслідування в Україні, окрему увагу приділяє правовим і організаційним засадам застосування засобів інформаційного забезпечення досудового розслідування, зокрема, під час проведення

слідчих (розшукових) і негласних слідчих (розшукових) дій, застосування заходів забезпечення кримінального провадження. Крім того, вчена досліджує такий аспект організації розслідування кримінальних правопорушень як використання спеціальних знань [9, с. 98–159].

Не варто залишати поза увагою науковий доробок Н.С. Карпова, котрий, розробляючи науково-методичні засади вивчення злочинної діяльності для забезпечення удосконалювання засобів і методів боротьби зі злочинністю, акцентує увагу на необхідності: криміналістичного вивчення суміжних питань професійної підготовки слідчих, наукової організації їх праці; здійснення прогностичного аналізу для визначення нових можливих варіантів злочинних дій і розроблення та реалізації попереджувальних заходів; організації криміналістичного забезпечення слідчої практики, тобто створення умов для сприйняття і використання практикою криміналістичних наукових рекомендацій; розв'язання питань процесуальної економії задля пошуку шляхів, котрі без значних затрат сил і засобів дали б змогу забезпечити належну ефективність діяльності з розкриття і розслідування злочинів; удосконалення як системи правосуддя взагалі, так і методів і засобів боротьби зі злочинністю зокрема; зміни вектору в системі юридичної освіти майбутніх слідчих з правознавства на правозастосування [10, с. 5, 15–16, 19–24].

Цінними і такими, що становлять теоретичну основу дослідження проблематики організації та планування розслідування кримінальних правопорушень, є положення про запровадження та активне використання технологічного підходу в слідчій діяльності. Приміром, А.А. Барцицька, Ю.О. Гресь, В.В. Тіщенко обґрунтовують формування та використання в криміналістичній науці технологічного підходу як один із способів упорядкування та вдосконалення слідчої діяльності. Зокрема, вчені наголошують та аргументують доцільність використання комплексу методів щодо практичної реалізації технологічного підходу, приміром у процесі розслідування кримінальних правопорушень, а саме: плану-

вання, моделювання, програмування та евристичного методу; визначають особливості технологічний підхід щодо процесу застосування техніко-криміналістичних засобів, проведення окремих слідчих (розшукових) дій, а також реалізації окремих методик розслідування [11, с. 85–165; 12, с. 101–183].

Безпосередньо проблематика організації та/чи планування розслідування кримінальних правопорушень також знайшла своє висвітлення на сторінках наукових праць дисертаційного та монографічного рівнів. Зокрема, Г.А. Хань, визначаючи теоретичні засади планування та організації розслідування злочинів, досліджує історію формування теорії планування розслідування злочинів; аналізує розвиток вчення про криміналістичну версію; розглядає теоретичні положення про принципи, цілі, структуру, умови, види і форми планування розслідування злочинів; досліджує психологічні особливості планування розслідування; з'ясовує роль прогнозування; здійснює аналіз криміналістичних особливостей планування розслідування злочинів, вчинених організованими злочинними групами; розкриває поняття та принципи організації розслідування злочинів; окреслює специфіку взаємодії в діяльності слідчих, оперативно-розшукових та інших органів під час розслідування злочинів; у контексті організації спеціалізованих слідчих підрозділів досліджує принципи організації діяльності та побудови структури правоохоронних органів в Україні; характеризує організацію банків криміналістичних даних і їх використання в розслідуванні злочинів; з'ясовує причини і умови вчинення злочину в процесі розслідування; розкриває форми профілактичної діяльності слідчого та її організацію [13].

О.В. Олішевський у дисертаційному дослідженні «Організація розслідування злочинів та її місце в структурі криміналістики» висвітлює теоретичні основи організації розслідування злочинів, визначаючи її поняття, рівні, принципи та місце в структурі криміналістики, а також з'ясовуючи співвідношення поняття організації розслідування злочинів із суміжними категоріями; розкриває особливості організації розслідування у кримінальній справі, організації проведення окремої слідчої дії, організації розслідування злочинів слідчою та слідчо-оперативною групами; встановлює специфіку організаційної діяльності начальника слідчого відділу та начальника органу внутрішніх справ у розслідуванні злочинів; розглядає організацію розслідування злочинів як окрему навчальну дисципліну [14].

О.О. Хань на монографічному рівні здійснює спробу розробити наукову концепцію планування та програмування слідчих (розшукових) дій та надає рекомендації, спрямовані на вдосконалення організації та провадження окремих слідчих (розшукових) дій. Крім того, науковець у представленій науковій праці запропонував авторське бачення поняття планування та програмування слідчих (розшукових) дій, їх співвідношення як категорій криміналістики; розкриває їх природу та функціональне призначення; з'ясовує основні правила (принципи) побудови планів та програм провадження слідчих (розшукових) дій; розкриває технології планування та програмування слідчих (розшукових) дій, ситуаційну зумовленість побудови та реалізації планів і програм, у зв'язку з чим наголошує на необхідності дослідження типових моделей поведінки злочинця під час провадження слідчих (розшукових) дій. До того ж у монографії вдосконалено та запропоновано типові форми письмових планів таких слідчих (розшукових) дій як допит, одночасний допит двох або більше вже допитаних осіб (очна ставка) та обшук за умови присутності обшукуваного; розроблено типову програму провадження обшуку. Також акцентовано на пріоритетності застосування цільового підходу до розробки програм провадження окремих слідчих (розшукових) дій [15, с. 5–174].

Окрему когорту наукових праць, в яких знайшли своє вирішення проблемні питання організації та планування розслідування кримінальних правопорушень, присвячені особливостям використання групових методів розслідування, взаємодії та подолання протидії розслідуванню, тощо. Наприклад, Л.Я. Гордін на монографічному рівні досліджує теоретичні та практичні питання такого аспекту організації розслідування кри-

мінальних правопорушень як створення та діяльність слідчо-оперативних груп. Зокрема, науковець передусім указує, що слідчо-оперативна група – це специфічна форма взаємодії при розкритті та розслідуванні злочинів; визначає завдання слідчо-оперативних груп і здійснює їх класифікацію; висвітлює процесуальні та організаційні проблеми створення слідчо-оперативних груп, порядок визначення складу такої групи, вибору та призначення її керівника; розкриває повноваження керівника слідчо-оперативної групи та особливості його взаємовідносин з членами групи; наводить основні принципи діяльності слідчо-оперативних груп; розглядає планування діяльності слідчо-оперативних груп; виокремлює та характеризує особливості діяльності слідчо-оперативних груп в процесі розкриття та розслідування злочинів проти особи та злочинів в сфері економічної діяльності [16, с. 7–172].

Колектив авторів монографії «Взаємодія при розслідуванні економічних злочинів» як один із способів ефективної протидії економічній злочинності, а значить і організації розслідування кримінальних правопорушень в сфері економіки, розглядають взаємодію «державних правоохоронних і контролюючих органів України між собою, з бізнесовими структурами, а також із недержавними професійними організаціями щодо протидії економічним злочинам». Також автори цієї наукової роботи наводять «досвід США і країн Європейського Союзу у сфері взаємодії державних правоохоронних органів і недержавних організацій у сфері протидії економічній злочинності взагалі й окремим видам економічних злочинів» [17, с. 14–305].

А.В. Даниляк «на основі аналізу існуючих наукових підходів, а також чинного законодавства України визначає сутність та особливості взаємодії органів досудового розслідування з іншими суб'єктами під час розслідування економічних злочинів, вчинених організованими групами, а також шляхи їх вдосконалення». З цією метою науковець висвітлює, поряд з іншими, організаційні особливості взаємодії «слідчого з іншими суб'єктами, зокрема міжвідомчими

та оперативними підрозділами, контролюючими органами, спеціалістами та експертними підрозділами, міжнародними організаціями та правоохоронними органами інших країн» [18].

О.В. Александренко, досліджуючи криміналістичні проблеми подолання протидії розслідуванню, наголошує, що «слідчий (дізнавач, оперативний працівник) повинен планувати свою діяльність з огляду на можливість протидію, що дозволить йому ретельно підходити до підготовки слідчих дій та правильно вибирати тактику їх проведення» [19, с. 12]. Окремо вчена вказує, що «при розробці засобів і методів подолання протидії розслідуванню необхідно враховувати рівні, для яких вони призначені», а «також слід враховувати конкретні ситуації застосування зазначених засобів та методів». Крім того, науковець пропонує «використовувати нові, у тому числі нетрадиційні, засоби та методи, які давно успішно застосовуються за кордоном» [19, с. 13]. У зв'язку з чим О.В. Александренко в другому розділі дисертаційного дослідження розглядає правові основи, організацію і тактику подолання протидії за допомогою «аналітичного огляду правових, організаційних і тактичних засобів подолання протидії; узагальнення й аналізу стану нормативно-правового забезпечення діяльності з подолання протидії; визначення основних напрямків удосконалення кримінально-правових і процесуальних норм з метою підвищення ефективності попередження і подолання протидії розслідуванню та запропонування відповідних змін до законодавства; розгляду організаційних і тактичних заходів подолання протидії, визначення перспективних шляхів їх використання; висловлення пропозицій щодо напрямків використання нетрадиційних засобів і методів для подолання протидії; обґрунтування необхідності комплексного підходу до створення системи заходів подолання і попередження протидії; наведення такої системи з розподілом конкретних заходів у залежності від рівня, на якому вони повинні реалізовуватися» [19, с. 14].

В.М. Плетенець, висвітлюючи теоретичні засади, засоби інформаційного організаційно-методичного й тактико-криміналіс-

тичного забезпечення подолання протидії досудовому розслідуванню, також окрему увагу зосереджує на організаційних аспектах указаної діяльності. Зокрема, вчений розкриває ухвалення організаційно-управлінських рішень уповноваженими особами органів досудового розслідування в умовах протидії, алгоритмізацію діяльності уповноважених осіб в умовах протидії досудовому розслідуванню та ситуаційну обумовленість такої діяльності, організацію і тактику проведення слідчих (розшукових) дій для вилучення інформації з особистісних джерел, організаційно-тактичні особливості подолання протидії розслідуванню під час проведення слідчих (розшукових) дій для отримання інформації зі змішаних джерел, а також узагальнює міжнародний досвід у подоланні протидії досудовому розслідуванню та шляхи його впровадження в Україні та визначає інші напрями підвищення ефективності криміналістичного забезпечення подолання протидії досудовому розслідуванню [20, с. 127–365].

В якості наукового підґрунтя дослідження концептуальних засад організації та планування розслідування кримінальних правопорушень варто розглянути й дисертаційне дослідження Н.О. Холоденко, в якому вчена «системно дослідила сфери організації наукового забезпечення діяльності судів, виявила теоретичні прогалини і практичні проблеми, а також сформулювала науково обґрунтовані положення, висновки і пропозиції, спрямовані на її удосконалення» [21, с. 18]. Зокрема, в названій науковій праці здійснено «системний аналіз змісту таких споріднених для досліджуваної сфери понять як «організаційне забезпечення діяльності судів», «інформаційне забезпечення діяльності судів», «наука» і «наукова діяльність»; «акцентовано увагу на сучасних і прогресивних формах узагальнення судової практики»; «викладено авторське уявлення про напрями удосконалення наукового забезпечення діяльності судів з урахуванням власного потенціалу судової влади та можливостей, які може запропонувати її «зовнішнє середовище»; розглянуто «вектори оптимізації взаємодії судів і науковців» [21, с. 1–193]. Сформовані в цій дисертації тео-

ретичні положення та практичні рекомендації можуть бути використані по аналогії й до організації діяльності з досудового розслідування кримінальних правопорушень.

Крім того, на дисертаційному та монографічному рівнях досліджувалися як загальні питання оптимізації досудового розслідування, так і окремі складові та напрями такої діяльності. Як приклад, І.О. Ієрасулімов визначає сутність, завдання та особливості інформаційного забезпечення використання науково-технічних досягнень у розслідуванні злочинів; А.В. Іщенко, І.П. Красюк, В.В. Матвієнко, Ю.М. Черноус окреслюють проблеми криміналістичного забезпечення розслідування злочинів; Є.Д. Лук'янчиков у докторській дисертації висвітлює правові та тактико-криміналістичні аспекти інформаційного забезпечення розслідування злочинів; В.В. Арешонков під час розв'язання проблеми формування теоретичних, правових і праксеологічних засад техніко-криміналістичних досліджень у розслідуванні злочинів пропонує концепцію комплексного удосконалення організаційного забезпечення техніко-криміналістичних досліджень, розробляє комплекс заходів з підвищення ефективності використання результатів техніко-криміналістичних досліджень у розслідуванні злочинів з виокремленням правових, організаційних, інформаційних та освітніх заходів; тощо.

Також чимало вчених-криміналістів під час формування нових чи вдосконалення існуючих методик розслідування окремих видів кримінальних правопорушень у дисертаційних і монографічних дослідженнях виокремлюють в їх структурі особливості організації та/чи їх розслідування. Приміром є наукові праці В.О. Гусєвої, М.М. Єфімова, В.О. Лазарєва, В.О. Малярової, Н.В. Павлової, О.В. Пчеліної, Р.Л. Степанюка, С.В. Чучка й інших. Зокрема, А.В. Сорочан у дисертації, присвяченій теоретичним та праксеологічним основам розслідування шахрайства на первинному ринку нерухомості, виокремлює елементи організації розслідування вказаного різновиду кримінальних правопорушень, до яких відносить і «ситуативне моделювання, що сприяє

встановленню криміналістично значимих обставин розслідуваної події та висуненню версій»; пропонує «найбільш оптимальні форми планів»; характеризує взаємодію «оперативних підрозділів та державних контролюючих органів»; висвітлює «організаційно-тактичні особливості проведення окремих слідчих (розшукових) та процесуальних дій»; визначає «основні профілактичні заходи та напрями забезпечення органами досудового розслідування заходів щодо відшкодування шкоди потерпілим, цивільним позивачам» [22].

### Висновки

Отже, чимала важлива й корисна для наукових пошуків інформація з певної проблематики, зокрема організації та планування розслідування кримінальних правопорушень, міститься в дисертаціях і монографіях. У працях дисертаційному та монографічному рівнів вирішення поставленої проблеми та формулювання висновків відбувається за допомогою висвітлення великої кількості теоретичних положень. При цьому обсяг таких досліджень також є великим. У результаті чого практичним працівникам дещо складно швидко виокремити важливу й корисну для себе інформацію. Тому такі наукові праці досить часто залишаються поза увагою працівників правоохоронних органів, зокрема органів досудового розслідування, а сформовані в них цікаві та корисні положення та рекомендації не знаходять свого активного впровадження в практичну діяльність указаних суб'єктів. Проте наведене жодним чином не применшує їх наукову та практичну цінність, а тільки вказує на недосконалість механізму адаптації наукових розробок до потреб практики в окремій сфері суспільних відносин.

### Література

1. Іщук Д.О. Стан наукових досліджень проблем розслідування вбивств, пов'язаних із безвісним зникненням особи. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2016. № 2 (99). С. 213–228.
2. Шопіна І.М. Правові та організаційні засади підвищення ефективності профе-

сійної діяльності слідчих органів внутрішніх справ України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Харків, 2004. 21 с.

3. Избаш К.С. Теоретичні, організаційні та правові питання роботи з персоналом органів досудового слідства МВС України: монографія. Харків: НікаНова, 2011. 218 с.

4. Дрозд В.Г. Правове регулювання досудового розслідування: проблеми теорії та практики: монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. 448 с.

5. Павловський В.В. Загальні положення досудового розслідування: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. Київ, 2016. 22 с.

6. Татаров О.Ю. Досудове провадження в кримінальному процесі України: теоретико-правові та організаційні засади (за матеріалами МВС): монографія. Донецьк: ТОВ «ВПП Промінь», 2012. 640 с.

7. Цуцкірідзе М.С. Кримінальна процесуальна діяльність слідчого: теорія та практики: монографія; вступне слово проф. М.А. Погорецького. Київ: Алерта, 2020. 562 с.

8. Організаційно-правові засади діяльності слідчих підрозділів Національної поліції України: монографія / В.Г. Дрозд, А.В. Пономаренко, С.Є. Абламський, Л.В. Гаврилюк та ін.; Держ. наук.-досл. ін-т. Херсон: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 352 с.

9. Ковальова О.В. Інформаційна парадигма досудового розслідування в Україні: теоретико-прикладний аспект: монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2022. 320 с.

10. Карпов Н.С. Криміналістичні засади вивчення злочинної діяльності: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: спец. 12.00.09. Київ, 2008. 32 с.

11. Тіщенко В.В., Барцицька А.А. Теоретичні засади формування технологічного підходу в криміналістиці: монографія. Одеса: Фенікс, 2012. 198 с.

12. Гресь Ю.О. Формування технологічного підходу у криміналістичній тактиці: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Одеса, 2017. 255 с.

13. Хань Г.А. Теоретичні засади планування та організації розслідування злочинів: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Донецьк, 2007. 221 с.

14. Олішевський О.В. Організація розслідування злочинів та її місце в структурі криміналістики: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. Харків, 2010. 17 с.

15. Хань О.О. Теоретичні основи планування та програмування провадження слідчих (розшукових) дій: монографія / за заг. ред. В.А. Журавля. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2021. 198 с.

16. Гордін Л.Я. Слідчо-оперативна група: проблеми створення та діяльності: монографія. Харків: Видавництво «ФІНН», 2009. 192 с.

17. Взаємодія при розслідуванні економічних злочинів: монографія / А.Ф. Волобуєв, І.М. Осика, Р.Л. Степанюк та ін.; за заг. ред. д-ра юрид. наук, професора А.Ф. Волобуєва. Х.: «Курсор», 2009. 320 с.

18. Даниляк А.В. Особливості взаємодії під час розслідування економічних злочинів, вчинених організованими групами: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. Харків, 2018. 26 с.

19. Александренко О.В. Криміналістичні проблеми подолання протидії розслідуванню: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. Київ, 2004. 22 с.

20. Плетенець В.М. Теоретичні та праксеологічні засади подолання протидії досудовому розслідуванню: монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 424 с.

21. Холоденко Н.А. Організація наукового забезпечення діяльності судів: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Львів, 2021. 235 с.

22. Сорочан А.В. Теоретичні та праксеологічні основи розслідуванням шахрайства на первинному ринку нерухомості: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Дніпро, 2021. 236 с.

#### **SUMMARY**

*The article emphasizes that the study of issues of organization and planning of the investigation of criminal offenses will be incomplete without an analysis of the state of its scientific development at the dissertation and monographic levels. It is emphasized that the scientific study of the organization and planning of the investigation of criminal offenses should be orderly and comprehensive, which, in turn, makes it possible to specify its subject and the range of issues that must be studied and highlighted. It is noted that the comprehensiveness of the scientific study of issues of organization and planning of the investigation of criminal offenses and the possibility of forming substantiated conclusions containing scientific novelty is ensured by the analysis of a large number of scientific developments in this and related fields of knowledge. It was found that a lot of important and useful information for scientific research on a certain issue, in particular, the organization and planning of the investigation of criminal offenses, is contained in theses and monographs. It is noted that in dissertation and monograph level works, the solution of the problem and the formulation of conclusions takes place with the help of highlighting a large number of theoretical propositions. At the same time, the volume of such research is also large. As a result, it is somewhat difficult for practical workers to quickly isolate important and useful information for themselves. It has been established that dissertations and monographic scientific works are quite often left out of the attention of law enforcement officers, in particular pre-trial investigation bodies, and the interesting and useful provisions and recommendations formed in them are not actively implemented in the practical activities of the specified subjects. It is noted that the above in no way diminishes their scientific and practical value, but only indicates the imperfection of the mechanism of adaptation of scientific developments to the needs of practice in a separate sphere of social relations.*

*Keywords: scientific research, scientific development, direction of research, scientific work, dissertation, monograph, theoretical background, investigation organization, investigation planning.*